

РЕШЕНИЕ

№ 27919

гр. София, 20.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **9457** по описа за **2024** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационни жалби от член на Комисията за защита на потребителите, чрез юрк. П., и от „Рива Кредит“ ООД, ЕИК[ЕИК], чрез адв. А. К., срещу решение № 1094 от 29.02.2024 г., постановено по НАХД № 14005/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав, с което е изменено наказателно постановление (НП) № 003042 от 28.07.2023 г., издадено от член на Комисията за защита на потребителите (КЗП), с което на „Рива Кредит“ ООД, на основание чл. 210а от Закон за защита на потребителите (ЗЗП) е наложена „имуществена санкция“ в размер на 20 000 (двадесет хиляди) лева за нарушение на чл.68в, вр. чл.68г, ал.4, вр. чл.68д, ал.1, пр.1 ЗЗП, като СРС е намалил размера на имуществената санкция на 5 000 лева.

В жалбата от член на Комисията за защита на потребителите се твърди, че обжалваното решение е постановено в нарушение на закона с доводи, че административният орган правилно е определил размера на имуществената санкция при съобразяване на релевантните факти и обстоятелства. Моли за отмяна на решението на СРС и постановяване на ново, с което наказателното постановление да бъде потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В жалбата от „Рива Кредит“ ООД се твърди, че решението на СРС е постановено в нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Излагат се доводи за допуснати нарушения в хода на административнонаказателното производство, които според касатора не били съобразени от съда. Сочи се, че неправилно е определена датата на нарушението, а оттам и не са спазени сроковете по ЗАНН. Твърди се неправилно тълкуване на публикуваните текстове от „Често задавани въпроси“ и Общите условия. Оспорва се размера на санкцията. Моли съда оспореното решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени НП, алтернативно да се измени НП чрез намаляване размера на санкцията. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение за двете съдебни инстанции.

Представителят на СГП счита касационните жалби за неоснователни.

Административен съд – София - град, X. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

От фактическа страна първоинстанционният съд е приел, че „Рива Кредит“ ООД, ЕИК[ЕИК], предоставяло заеми на своите клиенти, като за предоставяне на информация до клиентите си използвало интернет страницата <http://rivacredit.com>.

На 03.04.2023г., във връзка с контролните правомощия на КЗП свидетелят К. И. на длъжност „главен експерт“, извършила проверка на предлаганите от дружеството услуги. При посещение на интернет страницата на дружеството било установено, че в раздел „Често задавани въпроси“, било посочено, че клиентите на „Рива Кредит“ ООД не дължат каквито и да е такси и комисионни за кандидатстване за кредит, за отпускане на одобрен кредит, годишни такси по отпуснат кредит, и такси за предсрочно погасяване на кредит. Същевременно в качените на сайта Общи условия на „Рива Кредит“ ООД за отпускане и обслужване на кредити на физически лица, в Глава XI „Предсрочно погасяване“, чл. 19, ал. 3 се предвиждало, че при предсрочно погасяване на кредита от страна на кредитополучателя, извън случаите на чл. 32, ал. 3 З., „Рива Кредит“ ООД имало право на справедливо и обективно обосновано обезщетение за евентуалните разходи, пряко свързани с предсрочното погасяване на кредита, когато то се извършва през период, в който лихвеният процент е фиксиран. Бил посочен и размерът на евентуалното обезщетение. Резултатите от проверката били инкорпорирани в съставения Констативен протокол №К-0001492/03.04.2023г.

Във връзка с установеното, на 10.05.2023 г. свидетелят И. съставила в присъствието на двама свидетели и представител на дружеството-жалбоподател акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ № 003042, а въз основа не него било издадено и обжалваното пред СРС наказателно постановление.

За да постанови обжалваното решение, с което е изменил НП като е намалил размера на наложената с него имуществена санкция, районният съд от правна страна е приел,

че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити съгласно чл. 42 и 57 ЗАНН. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че санкционираното дружество, от обективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административнонаказателна отговорност. Съдът обаче е приел, че превес имат смекчаващите обстоятелства, поради което е намалил размерът на имуществената санкция в размер малко над минималния.

Видно от легалната дефиниция, дадена в § 13, т. 23 ДР на ЗЗП, „търговска практика“ е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. В чл. 68в от ЗЗП е въведена императивна забрана за нелоялните търговски практики, каквито се явяват и заблуждаващите и агресивните търговски практики по чл. 68д - 68к. Съгласно разпоредбата на чл. 68г, ал. 1 от ЗЗП търговската практика е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители. Съгласно разпоредбата на чл. 68д, ал. 1 от ЗЗП търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или, когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал. 2 и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика.

По арг. на чл. 210а от ЗЗП, за нарушение на чл. 68в, чл. 68г, на юридическите лица се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 50 000 лв.

Правилен е изводът на СРС за наличие на заблуждаваща търговска практика, тъй като потребителите имат възможност да изберат този пред други кредитори именно поради обявеното преимущество, свързано с липсата на такси при предсрочно погасяване на кредита. При равни други условия именно това преимущество би ръководило потребителя при вземането на решението им в насока на избор на „Рива Кредит“ ООД.

Неоснователно е твърдението на процесуалния представител на „Рива Кредит“ ООД за неправилно определяне на датата на нарушението. Същата не може да бъде привързвана към датата на приемане на Общите условия на дружеството, тъй като не в това се състои нарушението. Начинът на предоставяне на информацията на сайта на дружеството, която е в състояние да заблуди потребителите, когато съпоставят различните пазарни предложения и правят своя икономически обоснован избор, дали да сключат договора с оглед изтъкнатите преимущества на предлаганата услуга за липса на такси при предсрочно погасяване на кредита, е проблемът в настоящия случай, доколкото потребителите биха могли да бъдат мотивирани към икономическо поведение, което не биха имали при други обстоятелства.

Ирелевантно в случая е и обстоятелството, дали договорите за кредит са сключени от

разстояние или на място в офиса на дружеството, доколкото такава връзка с вмененото нарушение не е правена от административнонаказващия орган.

Без значение е и довода на процесуалния представител на „Рива Кредит“ ООД, че в периода на проверка не е установен договор, за който да е заплатена такса за предсрочно погасяване на кредита. В практиката си ВАС, в частност Решение № 12167 от 7.12.2023 г. на ВАС по адм. д. № 3102/2023 г., VII о., е изразил становище, че за наличието на заблуждаваща търговска практика не е задължително подвеждащата средния потребител информация да резултира във вземането на търговско решение, което в противен случай потребителят не би взел, като е достатъчно тази възможност просто да съществува като опция.

По изложените съображения касаторът безспорно е осъществило състава на административно нарушение, за което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност на основание чл. 210а ЗЗП.

Касационният състав споделя извода на СРС, че наложената с НП имуществена санкция от 20 000 е в необосновано висок размер. Споделя преценката на СРС, че имуществена санкция в размер на 5 000 лв. е справедлива. В този смисъл следва да се вземат предвид липсата на отегчаващи обстоятелства, а да се съобрази наличието на смекчаващи такива – първо нарушение, отстраняване на заблуждаващата информация. Правилно първоинстанционният съд е преценил, че не са налице предпоставките за преценка на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като извършеното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност, предвид характера му.

По тези съображения решението на СРС е правилно и следва да се остави в сила.

При този изход на делото доколкото и двете касационни жалби се явяват неоснователни, съдът счита, че разноски не се следват на нито една от страните, поради което не дължи произнасяне в тази насока.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 1, във вр. с чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, X.-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1094 от 29.02.2024 г., постановено по НАХД № 14005/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 107-ми състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.